Τό πλήρες κείμενο τών προγραμματικών δηλώσεων τής κυβερνήσεως τού κ. Ράλλη

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι!

Μέ συγκίνηση απευθύνομαι σήμερα προς άλους σας. Κι είναι η συγκίνησή μου εύλογη. Γιατί διαδέχομαι στό βήμα αυτό άνδρες πού ώς Πρωθυπουργοί όχι μόνο ζυμώθηκαν μέ την ιστορία της χώρας, αλλά και τή διέπλασαν. Άνδρες που μέ μόχθο και άγωνία διαμόρφωσαν δημιουργικά τη μοίρα αυτού τού Λαού και έφεραν τήν Ελλάδα στη σημερινή αξιοζήλευτη θέση της.

Τό τιμητικότερο, όμως, αλλά και βαρύτερο φορτίο, πού αισθάνομαι στούς ώμους μου, είναι ότι διαδέχομαι σέ δύσκολη χρονική συνέχεια τόν Κωνσταντίνο Καραμανλή, πολιτικό πού φίλεψε ολόκληρη τή ζωή του στην Ελλάδα· τήν έβγαλε από τήν υπανάπτυξη τήν απάλλαξε από τά σύνδρομα των στερήσεων τήν οδήγησε στή ραγδαία οικονομική και κοινωνική πρόοδο· τήν ένταξε, τέλος, ώς ίσότιμο μέλος στην Ευρώπη εξασφαλίζοντας και γιά τις επερχόμενες γενιές ένα σταθερό μέλλον.

Ή συνέχεια

Ή παρούσα Κυβέρνηση, πού δι' έμού ευφανίζεται ενώπιόν σας για νά τιμηθεί μέ τήν εμπιστοσύνη σας, είναι υπερήφανη νά θεωρείται συνέχεια τών Κυβερνήσεων Καραμανλή. Και δέν είναι μόνο φυσικό, είναι επιβεβλημένο νά θεωρείται συνέχεια. Τό επιβάλλει και ή σύνθεση τής Εθνικής Αντιπροσωπείας αλλά και ή αναγκαιότητα τών πραγμάτων. Γιατί συνεχίζεται ή πιεστικότητα τών ίδιων μεγάλων και δυσχερέστατων προβλημάτων πού αντιμετώπιζε και ή προηγούμενη Κυβέρνηση.

Είναι λοιπόν εξίσου φυσικό και επιβεβλημένο νά μην επιδιώξουμε δραματικές αλλαγές στις βασικές κατευθυντήριες γραμμές τής πολιτικής πού έχουν χαραχθεί από τήν τελευταία Κυβέρνηση Καραμανλή και εγκριθεί από τήν Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ακόμη περισσότερο δέν είναι δυνατόν νά υπάρξει παρέκκλιση στίς ιδεολογικές άσκές πού εμπνέουν τήν πολιτική πράξη. Και θά επαναλάβω γιά μιάν άκόμη φορά — μέ τή σαφήνεια πού έχουν οί τετριμμένοι όσοι — ότι ή πολιτική μας δέν πρόκειται νά είναι ούτε πιό δεξιά ούτε πιό αριστερά από τή σταθερή γραμμή πλεύσεως πού ακολουθεί ή «Νέα Δημοκρατία».

Η σταθερότητα αυτή δέν σημαίνει αποκοπή από τήν ζωντανή πραγματικότητα πού από τή φύση της διαρκώς μεταβάλλεται. Σταθερότητα αντιθέτως αποτελεί ή διαρκής προσαρμογή στίς ακατάπαυστες εξελίξεις πού είναι ο νόμος τής ζωής. Κι αυτή τήν προσαρμοστικότητα, τήν εύκαμψία πού αποσβεί τούς κινδύνους τής καμψίας, θά έχει στίς μεθόδους και τά συγκεκριμένα μέτρα της ή πολιτική μας.

Ούδείς εξάλλου βιεκδικεί τό αλάθητο· και άλίμονο άν ενεί όπου ή πείρα μάς υποδείκνυει ότι διαπράξαμε σφάλματα δέν έχουνε τή γενναιότητα νά τά παραδεχτούμε και την εύσταθεια νά τά διορθώσουμε.

Δημοκρατικός διάλογος

Γι' αυτό αλλωστε πιστεύουμε, άγαπητοί συνάδελφοι, στην πολύτιμη βοήθεια τήν οποία μπορεί νά παράσχει στήν κυβέρνηση, σ' όποιαδήποτε κυβέρνηση, ο δημοκρατικός, καλόπιστος διάλογος μέσα σ' αυτήν εδώ πωτίστως τήν αίθουσα αλλά και έκτος αυτής, στόν Τύπο, στά πνευματικά Ιδρύματα, καθώς και μέ τίς διάφορες τάξεις.

Έχοντας λοιπόν τονίσει προοιμιακά τά τρία στοιχεία πού ή παρούσα κυβέρνηση θεωρεί βασικά —τή σταθερότητα στίς αρχές, τήν προσαρμοστικότητα στίς μεθόδους και τη δεκτικότητα στήν κριτική— επιτρέψτε μου νά σάς εκθέσω τά επιμέρους κεφάλαια τής πολιτικής πού προτιθέμεθα νά εφαρμόσουμε.

ΚΥΠΡΟΣ - ΑΙΓΑΙΟ - ΝΑΤΟ

Τήν προτεραιότητα έχει και μεθοδολογικά ο τομέας τών διεθνών μας σχέσεων.

Από τήν έπαυρο τής αποκαταστάσεως τής δημοκρατικής νομιμότητος στή χώρα μας, η ελληνική εξωτερική πολιτική χαράχτηκε μέ γνώμονα τό εθνικό συμφέρον, υπήρξε συνεπής και σταθερή, και κινήθηκε ρεαλιστικά μέσα στά πλαίσια τής διεθνούς πραγματικότητας. Μέ τό πνεύμα αυτό, ή κυβέρνηση θά συνεχίσει νά εργάζεται γιά νά προασπίσει τά εθνικά συμφέροντα, γιά νά συμβάλει στην πρόοδο τής ευρωπαϊκής ιδέας, γιά νά βοηθήσει στη διατήρηση τής ειρήνης και την ενίσχυση τού διεθνούς δικαίου και τής διεθνούς τάξεως.

Ή εξωτερική πολιτική τής Ελλάδος, όπως και κάθε χώρας, κατ' ανάγκην τοποθετείται μέσα στά πλαίσια μιάς γενικότερης διεθνούς συγκυρίας. Σήμερα ή συγκυρία αυτή είναι μια σύνθεση από κοινωνική αναταραχη σε διάφορα μέρη τού κόσμου, οικονομική κρίση πού βρίσκεται σέ ένταση μάλλον παρά σέ υφεση, και δια όγι μόνο στό εσωτερικό τών κρατών, αλλά και ώς μέσον επιβολής πολιτικών επιδιώξεων και συμφερόντων στίς διεθνείς σχέσεις.

Μέσα σ' αυτό τό διεθνές κλίμα ή ελληνική κυβέρνηση θά συνεχίσει νά είναι προσηλωμένη στίς αρχές τού διεθνούς δικαίου και τού Χάρτη τών Ηνωμένων Εθνών και θά διατηρήσει τήν πολιτική της συνεργασίας και φιλίας μέ όλα τά κράτη που έχουν την ίδια διάθεση φιλίας προς εμάς.

Ή τήρηση τής πολιτικής αυτής δεν είναι εύκολη. Γιατί ο σεβασμός τών αρχών τού Διεθνούς Δικαίου και τού Χάρτη τών Ηνωμένων Εθνών δέν είναι ο κανονας στή διεθνή κοινωνία. Ή διεθνής κοπη γνωμη βρίσκεται σε ενίσχυση συγκεκριμένη γιά τήν κράτηση των Αμερικανων ομηρων στό Ιράν, και την κατοχή τού Αφγανιστάν από σοβιετικά στρατεύματα. Αλλα δεν τρομη με λησμονείται και ή άλλη μεγαλη και κατάφωρη παραβαση τού διεθνους δικαιου και των αρχων τού Χαρτη τού ΟΗΕ κα ιτής Τελικής Πράξεως τού Ελσίνκι πού γίνεται μέ τη συνεχιζομενη κατοχή τού περίπου 40% τού εδάφους τής Κύπρου από τουρκικά στρατεύματα. Τέτοια, ιδιαίτερα άδυνατά περιστατικά, διαταράσσουν τή διεθνή άνομο τάξη και την ειρηνη και σπάδουν την ησυχία και την ασφαλεια δημιουργώντας τον «λιβυο συρραξεις».

Είναι γεγονός ότι τά συμβάντα τον Αφγανιστάν ανέκφαν τίς προσπάθειες πού επι χρόνια καταβλήθηκαν γιά τή διαμόρφωση μιάς καταστάσεως ύφέσεως στίς σχέσεις μεταξύ τών κρατών.

Ή Ελληνική Κυβέρνηση θεωρεί ότι παράλληλα μέ τήν καταβλη τής αθεραισιας και τής επιθετικότητας, επιβάλλεται και ή καταβολή κάθε δυνατής προσπαθείας γιά νά διασωθεί ό,τι είναι ακόμη δυνατόν από τήν ύφεση.

Υπό τό πνεύμα αυτό ή Κυβέρνηση προετοιμάζει τή συμμετοχή της στή Διάσκεψη τής Μαδρίτης γιά τήν Ασφάλεια και τή Συνεργασία στην Ευρώπη. Μέ τό πνεύμα αυτό άκριβώς τιμετωπίζει και τίς εξελίξεις στις διάφορες εστίες κρίσεως τής διεθνούς ζωής.

Τά άμεσότερα προβλήματα εξωτερικής πολιτικής τής Ελλάδος, όπως γνωρίζεται, είναι εκείνα πού απορρέουν από τό Κυπριακό, από τίς απαιτήσεις τής Τουρκίας στό Αιγαίο και από την εκκρεμότητα τής σχέσεως τής Ελλάδος μέ το στρατιωτικο σκέλος τού ΝΑΤΟ.

Ή Κύπρος

Στά Κυπριακό θέμα, ή Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη νά συνεχίσει τη πολιτική τής προκατόχου της και να παρέχει κάθε δυνατή συμπαράσταση στην Κυβέρνηση και τόν λαο τής Κύπρου γιά τήν προάσπιση τής κυριαρχίας, τής ανεξαρτησίας, της εδαφικής ακεραιότητος και τής ενότητας τής Κυπριακής Δημοκρατίας. Συμφωνεί μέ τήν Κυπριακή Κυβέρνηση οτι δικαιη και μόνιμη λύση στό πρόβλημα τής Κύπρου πρέπει ν' αναζητηθεί μέ βάση τίς αποφάσεις τών Ηνωμένων Εθνών και μέ την καλύτερη δυνατή αξιοπίστη τών δυνατοτήτων πού παρέχει ή διαδικασία τού Γενικού Γραμματέως, όπως έχει καθορισθεί μέ τίς αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας και τής Γενικής Συνελεύσεως.

Στόχος τής Κυβερνήσεως είναι νά βοηθήσει γιά νά τεθεί τέρμα στην τραγική ανωμαλία πού αποτελεί ή σημερινή κατάσταση τής κατοχής κυπριακού εδάφους από τουρκικές ένοπλες δυνάμεις, τής υπάρξεως 200.000 προσφύγων στόν ίδιο τους τόν τόπο, τής ανεμαλλέωσεως τού 70% τού πλαύτου τής Μεγαλονήσου για λογαριασμό τού 18% τού πληθυσμού και τής παρογνωρίσεως θεμελιωδών δικαιωμάτων τού ανθρώπου.

Οί σχέσεις μέ τήν Τουρκία

Όσον αφορά τίς διμερείς ελληνοτουρκικές σχέσεις, είμαι βαθύτατα πεπεισμένος ότι είναι πρός τό συμφέρον τών δύο λαών νά ξαναβρούν τήν ατμόσφαιρα τής γαλήνης και τής συνεργασίας πού θά τούς επιτρέψει νά ζήσουν ώς καλοί γείτονες. Τό κοινό τους συμφέρον τό επιτάσσει. Εφόσον όμως υπάρχουν διαφορές, τών οποίων ή δημιουργία πάντως δέν οφείλεται σέ ελληνική υπαιτιότητα, επιβάλλεται νά λυθούν μέ έναν σοβαρό διάλογο. Τόν διάλογο αυτόν είμαστε πρόθυμοι νά διεξαγάγουμε σέ οποιαδήποτε στάθμη χρειάζεται μέ βάση πάντοτε τό διεθνές δίκαιο και τή διεθνή πρακτική. Μόνο μία διαπραγμάτευση, στην οποία κάθε πλευρά, μαζί μέ τήν υποστήριξη τών δικών της δικαιωμάτων, θά δείξει σεβασμό γιά τά νόμιμα δικαιώματα τού άλλου, μπορεί νά αποδώσει. Στό μεταξύ θά πρέπει νά αποφεύγεται κάθε πρόκληση πού θά μπορούσε νά διαταράξει τή διαπραγμάτευση. Και άν διαπιστωθεί ότι ο διάλογος είναι άκαρπος, νά προσφύγουμε από κοινού, γιά όσα θέματα μένουν άλυτα, στίς διεθνείς διαδικασίες. Δέν μπορεί νά γίνει μιά πιό λογική και έντιμη πρόταση. Και θέλω νά πιστεύω ότι ή υπεύθυνη τουρκική ηγεσία θά θελήσει νά βαδίσουμε από κοινού τό δρόνο αυτό. Πρόθεση τής Κυβερνήσεως είναι νά επιδείξει την ίδια επιμονή αλλά και υπομονή, την ίδια σύνεση αλλά και σταθερότητα πού έχαρακτήρισαν τήν ελληνική στάση μέχρι σήμερα.

Δέν ζητούμε από τήν Τουρκία τίποτε, άλλά και δέν είμαστε διατεθειμένοι νά θυσιάσουμε κομμάτι από τά δικαιώματα πού μάς δίνει τ' διεθνές δίκαιο.

Τό γεγονός πάντως ότι έχουμε τήν πρόθεση νά επιμείνουμε στην αναζήτηση ειρηνικών λύσεων, στό πλαίσιο ενός καλόπιστου διαλόγου, δέν σημαίνει ότι είμαστε διατεθειμένοι νά επιτρέψουμε νά προδικασθούν τά θέματα μέ άλλες διαδικασίες. Ανησυχούμαι ειδικότερα στίς σχέσεις μας μέ τό ΝΑΤΟ. Ή Κυβέρνηση πιστεύει ότι τό συμφέρον τής Χώρας εξυπηρετείται από τήν άμυντική συνεργασία μέ τίς δημοκρατικές χώρες τής Δύσεως πού συμμερίζονται τή βασική πολιτική μας τοποθέτηση περί ελευθερίας και κοινοβουλευτισμού. Εξίσου όμως εξυπηρετούνται και τά συμφέροντα τών χωρών αυτών από τή σύμπραξη τής Ελλάδας. Σημαντικό στοιχείο τής ελληνικής άμυντικής πολιτικής είναι ή στήριξη τής χώρας μέσα στό συστημα ασφαλείας τής Δύσεως. Επιδιωξή μας γι' αυτό είναι, υπό τό φως τής εμπειρίας τών τελευταίων ετών, νά καθιερώσουμε μιά σχέση μέ τό ΝΑΤΟ πού θά μάς επιτρέπει ποωτον νά έχουμε τόν έλεγχο τών εθνικών μας δυνάμεων και δεύτερο νά καλύπτουμε πλήρως τήν ασφάλειά μας σέ περίπτωση πολέμου. Τήν ειδική αυτή σχέση εύνοούν τόσο η στρατιωτική ηγεσία τού ΝΑΤΟ όσο και τα μέλη τής Συμμαχίας μέ εξαίρεση την Τουρκία, ή οποία επιδιώκει νά επωφεληθεί της διαπραγματεύσεως γιά νά επιλύσει κατά τίς απόψεις της ζητήματα πού υπήρχαν άλυτα πού τής αποχωήσεως της Ελλάδος και νά προωθήσει έμμεσα τούς σκοπούς της.

Ή «ειδική σχέση»

Αυτός είναι ο λόγος πού οι διαπραγματεύσεις Ελλάδος — ΝΑΤΟ δέν κατέληξαν μέχρι σήμερα σέ θετικό αποτέλεσμα. Ή Ελλάς έχει εκδηλώσει τή διάθεση της γιά τή σύναψη ειδικής σχέσεως μέ τό ΝΑΤΟ και ήδη από τό 1978 έχει συμφωνήσει στή βάση πάνω στην οποία μπορεί νά διαπραγματευθεί. Στό ΝΑΤΟ αποκείται, έστω και τώρα, νά κατασταθεί δυνατή την εύόδωση τών διαπραγματεύσεων.

Μέσα στό πλαίσιο αυτό θά εξετάσει ή Κυβέρνηση και τήν σύναψη μιάς νέας συμφωνίας που θά ρυθμίζει τό καθεστώς τών αμεριακανικών διευκολύνσεων πού λειτουργούν στην Ελλάδα, συμφωνίας πού θά αντικατασταθεί το πλαίσιο των ισχυουσών σχετικών συμφωνιών. Ή εξέταση αυτή θά πραγματοποιηθεί και ύπό τό φώς τής πρόσφατης αμεριακανοτουρκικής άμυντικής συμφωνίας, έχοντας ύπόψη την ανάγκη διατηρήσεως τού υφισταμένου συσχετισμού δυνάμεων μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας.

Τά Βαλκάνια

Ή ρύθμιση τών άμυντικών μας σχέσεων μέ τή Συμμαχία δέν εμποδίζει σέ τίποτε την προσέγγισή μας νιά εύρύτερη συνεργασία μέ όλες τις χώρες, και ιδιαίτερα τίς γειτονικές, γιά τή διατήρηση τής ειρήνης. Μέ τό πνεύμα αυτό ή Ελλάς θά συνεχίσει νά είναι ανοικτή σέ κάθε πρωτοβουλία γιά μιά ευρύτερη, διμερή και πολυμερή συνεργασία στην ιδιαίτερη περιοχή της, τή Βαλκανική. Θα ενισχύσει τή συνέχιση τών προσπαθειών για την προώθηση τής διαβαλκανικής συνεργασίας, όπως θά επιδιώξει και τήν περαιτέρω επικοδομητική συσφίγξη τών σχέσεων με τους γείτονές της.

Ιδιαίτερα η Γιουγκοσλαβία πρέπει να γνωρίζει ότι ο Ελληνικός λαός και ή Κυβέρνησή του μέ πολλή συμπάθεια συμμερίσθηκε τις στιγμές άγωνίας πού πέρασε τούς τελευταίους μήνες. Μέ εμπιστοσύνη ή Κυβέρνηση προσβλέπει στή συνέχιση τής συνεργασίας της μέ τή νέα γιουγκοσλαβική ηγεσία στην όποία εύχεται ολόθερμα πλήρη επιτυχία στην αποστολή της, έτσι ωστε νά συσφιχθούν περαιτέρω οι φιλικοί δεσμοί μεταξύ τών δύο χωρών.

Ή Κυβέρνηση πιστεύει ότι ή καλύτερη βαση στίς διεθνείς σχέσεις, ίδιως μεταξύ χωρών με διαφορετικά πολιτικα, κοινωνικά και οικονομικά συστήματα είναι άμοιβαίος σεβασμός τής κυριαρχίας, τής ανεξαρτησίας, τής εδαφικής ακεραιότητας, τής μη επεμβάσεως στα εσωτερικά και του άμοιβαίου συμφέροντος.

Μέ ιδιαίτερο ενδιαφέρον θά εξακολουθήσουμε νά αναπτύσσουμε τίς διμερείς μας σχέσεις μέ τίς χώρες του Τρίτου Κόσμου. Ξεχωριστή θέση στην προσπάθειά μας αυτή έχουν οι αραβικές χώρες μέ τίς οποίες μάς συνδέουν παλαιοί και νέοι δεσμοί και με τίς οποίες έχουμε άριστες προοπτικές περαιτέρω συνεργασίας. Αλλά και από τίς χωρες τής Αφρικής έχουμε ενδείξεις ότι υπάρχει γόνιμο εδαφος γιά εύρύτερη συνεργασία την οποία θα επιδιώξουμε νά καλλιεργήσουμε και νά διευρύνουμε.

Ή Κοινή Αγορά

Ή συμμετοχή τής Ελλάδος στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι πιά γεγονός και ήδη έχει αρχίσει προσδεστικά ή συμμετοχή μας στίς κοινοτικές διαδικασίες. Βέβαια ή Κοινότητα αντιμετωπίζει τήν στιγμή αυτή ορισμένα δύσκολα προβλήματα πού κατά μέγα μέρος οφείλονται στήν γενικότερη οικονομική συγκυρία. Δέν αμφιβάλλουμε όμως ότι θά τα ξεπεράσει. Ή ύπαρξη τών προβλημάτων αυτών δέν μειώνει κατά τίποτε τό πολιτικό και οικονομικό βάρος τής Κοινοτικής Ευρώπης πού έχει αποβεί ένας από τούς μεγάλους παράγοντες τής διεθνους ζωής. Ή συμμετοχή τής χώρας μας ώς πλήρους μέλους στην Κοινότητα δίνει στην Ελλάδα τή δυνατότητα νά συμβάλει στό μέτρο τών δυνάμεων της, στόν εποικοδομητικό ρόλο πού παίζει σήμερα ή Ευρώπη στόν κόσμο. Στίς ώρες μάλιστα αυτές, αποδεικνύεται και θά αποδειχθεί ακόμη εναργέστερα στό μέλλον, ότι ή επιλογή του Κωνσταντίνου Καραμανλή γιά τήν πλήρη συμμετοχή μας στην Κοινότητα, ήταν ή σωστη.

Από όσα εξέθεσα είναι φανερό ότι στην εξωτερική πολιτική ή κυβέρνηση θά ακολουθήσει κατά βάση τή γραμμή τής προκατόχου της. Αλλωστε μιά εξωτερική πολιτική πού μάς έκανε πλήρες μέλος τής Κοινότητας πού μάς άνοιξε τούς διαύλους επικοινωνίας μέ τίς χώρες τής Ανατολικής Ευρώπης και τού Τρίτου Κόσμου, πού μάς επέτρεψε νά κρατήσουμε αλώβητες τίς θέσεις μας στά εθνικά θέματα, έχει αποδειξει από τά αποτελέσματά της ότι είναι σωστή.

Αλλά, όπως σάς είπα και πρίν, ή εξωτερική πολιτική εξαρτάται κατά μεγάλο μέρος από τίς διεθνείς συγκυρίες. Στό διεθνή χώρο ή άέναη ροή τών πραγμάτων δημιουργεί συνέχεια νέες καταστάσεις, και επιβάλλει γι αυτό τό λόγο συνεχείς προσαρμογές. Επειδή η Κυβέρνηση θά προσαρμόζει συνεχώς τη πορεία της σύμφωνα μέ τίς εξελίξεις και θά κάνει την αναγκαία διόρθωση πλεύσεως. Τό μόνο πού πρέπει νά θεωρείται δεδομένο και σταθερό είναι ή προσήλωση τής Κυβερνήσεως στην εξυπηρέτηση τών μακροπροθέσμων εθνικών συμφερόντων τών Ελλήνων πολιτών και στόχος πού είναι ή ανεξαρτησία, ή ακεραιότητα και ή ασφάλεια τής χώρας μας.

Και μέ τήν έννοια αυτή κανείς δεν δικαιούται νά θεωρεί τήν ελληνική εξωτερική πολιτική «δεδομένη».

ΕΝΟΠΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ - ΣΩΜΑΤΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Γιά τήν άσκηση όμως αυτής τής εξωτερικής πολιτικής, γιά την εξασφάλιση τής ανεξαρτησίας μας, απαραίτητη προϋπόθεση είναι ή ύπαρξη ισχυρών Ενόπλων Δυνάμεων, ικανών άν χρειαστεί, νά υπερασπιστούν την αξιοπρέπεια και την ακεραιότητα τής χώρας.

Γι' αυτό και ή Κυβέρνηση αποδίδει και θ' αποδώσει ιδιαίτερη σημασία στή διατήρηση τού ύψηλού επιπέδου στό οποίο βρίσκονται σήμερα οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις κατά τή βεβαίωση και ξένων εμπειρογνωμόνων. Παρά τίς δαπάνες πού η επιδιωξη αυτή συνεπάγεται, ή Κυβέρνηση θ' αποβλέπει στή μεγαλύτερη δυνατή ανάπτυξη τής ισχύος των. Και σ' αυτό θά βοηθηθεί αναμφιβήτητα από τό θαυμάσιο φρόνημα τών στρατευμένων παιδιών τού Ελληνικού Λαού και ιδιαίτερα από τό λαμπρό Σώμα τών Ελλήνων Αξιωματικών.

Στό ίδιο επίπεδο βρίσκονται και τά Σώματα Ασφαλείας, πού χάρη στή μέχρις αυτοθωσίας προσήλωση στο καθήκον έχουν περιφρουρήσει την πατρίδα μας από την επίθεση βίας πού ταλαιπωρεί τίς περισσότερες χώρες. Και είμαι βέβαιος ότι μέ τή συμπαράσταση όλου τού Λαού θα εξασφαλίσουν την ασφάλεια, την τάξη και τή γαλήνη τού τοπου.

Τά στελέχη τών Ενόπλων Δυνάμεων και τά μέλη τών Σωμάτων Ασφαλείας διάλεξαν ένα από τά πιό τιμημένα επαγγέλματα πού όμως συνεπάγεται ιδιαίτερα βαρειές υποχρεώσεις. Αναγνωρίζοντας τό βάρος αυτών των υποχρεώσεων επιθυμώ νά τούς διαβεβαιώσω, ότι θά έχουν όλη τή στοργή τής Κυβερνήσεως, ή οποία στό μέτρο πού θά τό επιτρέπουν τά διατιθέμενα μέσα θά προσπαθήσει νά ικανοποιήσει τίς ειδικότερες άνάγκες τους.

Θά ήθελα νά επαναλάβω τή διαβεβαίωση πρός τον Ελληνικό Λαό ότι οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις συγκαταλέγονται μεταξύ τών καλυτέρων τού κόσμου και ότι ή Κυβέρνηση είναι αποφασισμένη νά κάνει ό,τι είναι δυνατόν ώστε ή διατήρησιη αυτή νά επαληθεύεται πάντοτε και στό μέλλον.

ΤΟ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Κύριοι βουλευταί,

Είναι γνωστό σ' όλους μας ότι μέ τίς αναταμφίσεις τού πετρελαίου πού έγιναν μέσα στό 1979, εξανεμίσθηκαν οι ελπίδες ότι ή παγκόσμια οικονομία θά ξεφύγει από την κατάσταση τού πληθωρισμού και τής ύφέσεως στην οποία βρέθηκε μετά την πετρελαϊκή κρίση τού 1973—74. Οι περισσότερες χώρες, γιά νά αντιμετώπισουν τίς δυσμενείς επιπτώσεις από την έξαρση του πληθωρισμού και γιά νά περιορίσουν τή ελλείμματα τού ισοζυγίου πληρωμών πού είναι αποτέλεσμα τών αναπτυμήσεων τού πετρελαίου αποφάσισαν νά ακολουθήσουν περιοριστική πολιτική. Αυτό θά έχει ως συνέπεια την μείωση μέχρι και μηδενισμό τών ρυθμών αναπτύξεως και τή σοβαρή διάγκωση τής ανεργίας. Όπως είναι φυσικό, οι εξελίξεις αυτές δέν μπορούν παρά νά επηρεάσουν σημαντικά και την Ελληνική Οικονομία πού ή εξάρτησή της από τίς διεθνείς οικονομικές συνθήκες είναι δεδομένη.

Όπως γιά τίς άλλες μή πετρελαιοπαραγωγικές χώρες έτσι και γιά τή δική μας ή αύξηση τών τιμών τού πετρελαίου σημαίνει σέ τελική ανάλυση μεταφορά εισοδήματος πρός τίς πετρελαιοπαραγωγικές χώρες πράγμα πού αναγκαία οδηγεί στή ριζική αναπροσαρμογή τής οικονομικής πολιτικής και τελικά σε άλλαγή τού τρόπου ζωής μας.

Είναι αξιοσημείωτο ότι, κάτω από αυτές τίς δυσμενείς διεθνείς εξελίξεις, ή ελληνική οικονομία έχει πραγματοποιήσει σημαντική πρόοδο. Κατά την τελευταία 5ετία τό πραγματικό εθνικό εισόδημα αυξήθηκε σημαντικά μέ αποτέλεσμα τή βελτίωση τών πραγματικών εισοδημάτων όλων των κοινωνικών ομάδων και ειδικότερα τών μισθωτών και τών αγροτών. Αυτό επιβεβαιώνεται από τά επίσημα στατιστικά στοιχεία, πού δείχνουν ότι ο ρυθμός αύξησεως τού πραγματικού εθνικού εισοδήματος ηταν διπλάσιος από τό μέσο ρυθμό τών ευρωπαϊκών χωρών τού ΟΟΣΑ. Τη βελτίωση αυτή διαπιστώνουμε άν εξετάσουμε μιά ματιά στόν τρόπο ζωής και στό επίπεδο διαβιώσεως τών εργαζομένων και τών αγροτών, οι οποίοι σήμερα απολαμβάνουν τά αγαθά και τίς ανέσεις τού σύγχρονου πολιτισμού πού πρό όλίγων μόλις ετών ήταν προσιτά μόνο σέ πολύ περιορισμένο αριθμό ατόμων. Και δέν πρέπει νά ξεχνάμε ότι ή πρόοδος αυτή πραγματοποιήθηκε μέσα σέ περίοδο διεθνούς οικονομικής ύφέσεως και παρά τό γεγονός ότι ή χώρα μας δίθεσε τεράστια ποσά γιά νά ενισχυσει την άμυνά της.

Κάνω αυτή την παρατήρηση γιά νά επισημάνω τό δυναμισμό τής ελληνικής οικονομίας, αλλά και γιά νά υπογραμμίσω, ότι δέν είναι λογικό και δρθό τά επιτεύγματα μιάς σχετικά μακράς περιόδου νά επισκιάζονται από προβλήματα πού γιά λίγο χρόνο και προσωρινά παρεμβαίνουν στην ελκυστική της πορεία. Εξάλλου όσο και άν αυτά επηρεάζουν και προσδιορίζουν τίς σημερινές κατευθύνσεις τής οικονομικής πολιτικής τής κυβερνήσεως, οι κατευθύνσεις αυτές παραμένουν βασικά οι ίδιες μέ τίς κατευθύνσεις τών δύο προηγουμένων κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας υπό τόν κ. Καραμανλή.

Ή οικονομική ανάπτυξη

Βασική επιδιωξη τής οικονομικής πολιτικής τής κυβερνήσεως είναι ή ταχύρρυθμη οικονομική ανάπτυξη μέσα σέ κλίμα σχετικής νομισματικής σταθερότητος, ασφαλείας και κοινωνικής γαλήνης. Γιατί, μόνο μέ αυτές τίς προυποθέσεις θά εξασφαλισθεί ή άνοδος τού βιοτικού επιπέδου τού ελληνικού λαού.

Μολονότι οι στόχοι τής οικονομικής πολιτικής παραμένουν οι ίδιοι, ή μέθοδος και στρατηγική τής πραγματοποιησεώς τους άλλάζει. Η αλλαγή αυτή κρίνεται αναγκαία έν όψει τής προοχωρήσεως τής χώρας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα, και τών συχνών μεταβολών που πραγματοποιούνται στή διεθνή οικονομία. Οι περισσότερες χώρες τόσο μέ ελεύθερη όσο και μέ κατευθυνόμενη σοσιαλιστική οικονομία, αντιμετωπίζουν την αναγκαιότητα γρήγορης προσαρμογής τής οικονομίας τους στίς διεθνείς εξελίξεις.

Ό πληθωρισμός

Κύριοι Βουλευταί,

Κάτω από τίς σημερινές συνθήκες τό πρωταρχικό πρόβλημα που έχουμε νά αντιμετωπίσουμε είναι ή καταπολέμηση τού πληθωρισμού. Γιατί, ή νομισματική σταθερότητα είναι βασική προϋπόθεση γιά την επιδίωξη υψηλού ρυθμού ανόδου της οικονομίας μας και γιά την εξασφάλιση ισορροπίας στίς εξωτερικές συναλλαγές τής χώρας.

Η κυβέρνηση θά συνεχίσει την αντιπληθωριστική πολιτική πού εφαρμόζεται από τα μέσα περίπου τού 1978 και θά προχωρήσει στή λήψη κάθε αναγκαίου συμπληρωματικού η διορθωτικού μέτρου, πού υπαγορεύεται από την εμπειρία τής πολιτικής πού εφαρμοσθήκε και από τίς νέες συνθήκες πού διαμορφώνονται. Γιατί ο πληθωρισμός και ή πληθωριστική ψυχολογία πού ο ίδιος ο πληθωρισμός στρέφει, πλήττουν όλες τίς κοινωνικές τάξεις και ιδιαίτερα τους μισθοσυντήστους. Διαβρώνει τά κίνητρα γιά επενδύσεις, καταρρίχνει τους οικονομικούς πόρους και οδηγεί στή στασιμότητα και την ανεργία.

Η καταπολέμηση όμως τού πληθωρισμού δέν πρέπει νά είναι έργο μόνο τής Κυβερνήσεως, αλλά γενικά του κοινωνικού συνόλου. Η συμμετοχη όλων τών κοινωνικών ομάδων σ' αυτήν την προσπάθεια είναι απαραίτητη, σε συνεργασία και εποικοδομητικό διάλογο, με την Κυβέρνηση.

Ίδιωτική πρωτοβουλία

Σέ γενικές γραμμές ή οικονομική πολιτική τής Κυβερνήσεως θά είναι ή ακόλουθη:

Η αναπτυξιακή προσπάθεια θά επιδιωχθεί με κύριο φορέα την Ιδιωτική πρωτοβουλία και θά στηριχθεί στην αύξηση τών παραγωγικών επενδύσεων Ιδιαίτερα στό βιομηχανικό τομέα. Θά συνεχισθεί ή πολιτική τής περιφερειακής αναπτύξεως και τής αξιοποιήσεως τών πλουτοπαραγωγικών πηγών τής χώρας. Ιδιαίτερα στόν τομέα τού υπογείου πλούτου και τών πηγών ενεργείας, μέ στόχο τή μείωση τής εξαρτήσεως τής χώρας από τό εισαγόμενο πετρέλαιο.

Στόν μεταποιητικό τομέα, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις πού περιλαμβάνουν εκατόν είκοσι χιλιάδες μονάδες κατανεμημένες σε όλα τα διαμερίσματα τής χώρας, θά ενισχυθούν σε όλο τό εύρος τής δραστηριότητάς τους, μέ διοικητικές και πιστοδοτικές διευκολύνσεις.

Στην προσπάθεια αυτή ή οικονομία μας θά βοηθηθεί σημαντικά από τούς πόρους πού θά διοχετευόνται από τά Ταμεία τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Η κυβέρνηση θά καταθέσει σύντομα στή Βουλή Σχέδιο Νόμου γιά την προσαρμογή και την απλούστευση τών αναπτυξιακών κινητρων, και την ενθάρρυνση τής ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Η επενδυτική προσπάθεια τού δημοσίου θά περιορισθεί στις περιπτώσεις εκείνες, όπου παρατηρείται αδυναμία νά αναλάβει επιχειρηματική δράση ή ιδιωτική πρωτοβουλία και ουσιαστικά στά αναγκαία δημόσια έργα οικονομικής και κοινωνικής υποδομής.

Οί αγρότες

Στόν αγροτικό τομέα ή κυβέρνηση θά συνεχίσει τήν πολιτική στηρίξεως τού αγροτικού εισοδήματος, μέ τήν προστασία των τιμών των αγροτικών προϊόντων. Παράλληλα θά καταβληθεί κάθε προσπάθεια αυξήσεως τής παραγωγικότητας μέ τήν προώθηση των προγραμμάτων έγγειων βελτιώσεων, περιφερειακής αναπτύξεως, και μεγεθύνσεως τών γεωργικών εκμεταλλεύσεων.

Βασικος σκοπός είναι κάθε ελληνική αγροτική οικογένεια νά έχει τόση γή και τέτοια μέσα παραγωγής, ώστε νά εξασφαλίζεται πλήρης απασχόληση και οικογενειακό εισόδημα, πού νά συγκρίνεται άνετα μέ τά εξωγεωγικά εισοδήματα.

Οί προσπάθειες αυτές θά συστηματοποιηθούν και θά ενταθούν μέ την ενταξή μας στην ΕΟΚ. Η συμπλήρωση των εθνικών πόρων μέ κοινοτικούς, θά επιτρέψει την ενίσχυση τού αγροτικού εισοδήματος σέ μεγαλύτερα κλίμακα, ενώ ή κατοχύρωση τού επαγγέλματος του θά δώσει στόν Έλληνα αγρότη την αυτοπεποίθηση και υπερηφάνεια τού ανεξάρτητου επαγγελματία, πού μετέχει άποδοτικά στην εξέλιξη τής εθνικής παραγωγής.

Χάρις στά μέτρα πού πήρε ή προηγούμενη κυβέρνηση έχει εξασφαλισθεί επάρκεια καυσίμων γιά τό τρέχον έτος. Δέν πρέπει όμως νά λησμονεί κανείς ότι ή συνεχής αύξηση τής τιμής τού πετρελαίου προκαλεί δυσβάστακτο βάρος στό ισοζύγιο πληρωμών. Γιά τό λόγο αυτό ή κυβέρνηση θά επιδιώξει μέ κάθε πρακτικό τρόπο την ε